

Kolik hanebných činů pamatují hory,
když člověk křivd a zla se v nich dopouští.
Cesty horské pak lemují hroby těch,
kdož lidskou rukou zemřeli beze cti.

Lhostejno vám, kdož kolem kráčíte,
ticho a chlad, když nářky odezní.

Pomalé kroky, krvavé dozvuky války
ve stínu smrti plíží se krajinou.
Tu člověk člověku katem –
mnozí tak odejdou, mnozí tak zahynou.

Zmařené životy tají jak sníh,
bolest se ztrácí, jak krok střídá krok.
Sic hory mlčí, jako by lesy pro člověka plakaly,
tisíce duší mizí v nich beze stop.

Staletými stezkami, jež vyjela kola kupeckých vozů,
ze zlosti lidské nyní proudí krev.
Zaváhání těla vedeného zbídačenou myslí
probouzí u cesty zbraní řev.

Podá-li místní ruku pomocnou,
tu bezvládné tělo sune se k promrzlé zemi.
Opuštěná stavení, staleté stodoly a domy
promění se v mrtvol tlejících hroby.

Lhostejno vám, kdož kolem kráčíte,
ticho a chlad, když nářky odezní.
Pomalé kroky, krvavé dozvuky války
ve stínu smrti plíží se krajinou.